

Ἐν γένει, ἡ ἀληθὴς πηγὴ, τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας τῶν ἀνθρωπίνων ψευδολογιῶν, συνίσταται εἰς τὰς προσηύσεις καὶ εἰς τὰς προσαγορεύσεις τὰς ὁποίας ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἀνταλλάσσουσι. Κατάλογος παγκόσμιος ψευδῶν φράσεων (μεταξὺ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ ἀκατάπαυστα φιλήματα μεταξὺ γυναικῶν) εἶνε ὁ ἀκόλουθος: Σᾶς ἀσπάζομαι ὀλοψύχως—ταπεινότητος δούλος σας,—σᾶς προσφέρω τὰ σέβη μου—δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βαθυτάτης μου ὑπολήψεως,—σᾶς προσκυνῶ—τὸ σέβας μου πρὸς τὴν κυρίαν... μητέρα σας,—χαίρω ὅτι λαμβάνω τὴν τιμὴν... τῆς γνωριμίας σας,—ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ εἶπω, νὰ κάμω κτλ.—εἶνε δι' ἐμὲ εὐτύχημα ὅτι σᾶς εὔρον,—εὐχομαι ταχέως νὰ σᾶς ἐπανίδω—εἰς τὸ ἐπαυθεῖν κλπ. κλπ. Ψεύματα, ψεύματα, ψεύματα! Τὰ δείγματα τῶν ἐμπόρων, αἱ προκηρύξεις τῶν ἐταιριῶν, αἱ διαβεβαίωσεις τῶν συνδρομητῶν ὅτι θὰ πληρώσωσι τὴν συνδρομὴν των, τὰ προγράμματα τῶν ἐφημερίδων, τῶν βουλευτῶν καὶ ὑπουργῶν, αἱ παντὸς εἶδους δηλοποιήσεις, αἱ συγχαρητήριοι καὶ αἱ συλλυπητήριοι ἐκφράσεις (ἐν γένει), αἱ... αἱ... αἱ... ὅλα εἶνε ψεύματα. Καὶ τὸ παρὸν δὲ ἄρθρον δὲν εἶνε ψεῦμα;

* Ἄλλως, *φιλτατε* (ψεῦμα) ἀναγνώστα, σοὶ ἤρεσε τὸ ἄρθρον μου;

— *Ὁχι! (ψεῦμα).

— Διατί;

— Δὲν ἔχει διόλου πνεῦμα! (ψεῦμα)

— Μὲ κακοφαίνεται (ψεῦμα)... Σὲ βεβαίω, ὅτι ἂν τὸ ἐγνώριζα δὲν θὰ τὸ ἔγραφον (ψεῦμα).

Ἐν Σμύρῃ.

* * Κ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Z'

Τῆς ΚΥΡΙΑ Χ'—Εἰς ΒΕΛΑΓΙΟΝ. (Παρὰ τὴν λίμνην τοῦ Κόμου).

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1879.

Εἶχες δὲν εἶχες λοιπὸν, ἔφυγες ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, καὶ προχωρεῖς, ὡς μοὶ γράφεις, πρὸς βορρᾶν ἄγνωστis δὲ καὶ σὺ ἀκόμη ποῦ θὰ σταματήσης, ἀπαράλλακτα ὡς τὰ ἐκδημητικά ἐκεῖνα πτηνά, τὰ ὁποία διώκουσιν ἐναλλάξ τὸ θέρος καὶ ὁ χειμῶν πρὸς κλίματα εὐκραστέτερα. Σὲ κατέλαβε καὶ πάλιν, βλέπω, ἡ κινητικὴ σου ἐκείνη μονομανία, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ μὲν σοφὸς σου φίλος Ε. σὲ ὀνόμαζεν ἄλλοτε *perpetuum mobile*, ἡμεῖς δὲ οἱ ἄλλοι, οἱ μὴ σοφοί, σ' ἐλέγομεν ἀεικίνητον, καὶ σ' ἐσυμβουλεύομεν, ἐνθυμεῖσαι, ἀστεειεύομενοι, νὰ ζητήσης *brevet d'invention* ἀπὸ τὴν κυβερνήσιν, πρὶν ἢ σὲ προλάβῃ ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος νέος Κ., οὐτινος ἡ μεγαλοφυῆς ἐφευρέσεις ἐπέπρωτο τέλος νὰ ἐξατμισθῇ ἐντός... φρενοκομείου. Ἀλλὰ τὴν μονομανίαν σου αὐτὴν μᾶς τὴν ἐνδύεις τῶρα μὲ τὸ ὠραῖον πρόσχημα τῆς

ἐπιθυμίας δροσερωτέρας διαμονῆς. Ἐστὼ καὶ τοῦτο δὲν φιλονεικῶ μαζὺ σου διὰ τόσον μικρὸν πρᾶγμα. Εἶμαι ὅμως περίεργος νὰ ἰδῶ, ἂν ὁ λόγος οὗτος τῆς ἀδιακόπου σου κινήσεως δὲν θὰ σὲ ὠθήσῃ ἐπὶ τέλους μέχρι τῆς βορείου θαλάσσης. Πολὺ φοβοῦμαι μήπως λάθω καμμίαν ἡμέραν ἐπιστολὴν σου, ἥτις νὰ μοῦ ἀναγγέλλῃ, ὅτι ἐπεβιάσθης εἰς ἀτμοκίνητον ἐκπλέον εἰς τὸν βόρειον πόλον. Μὴ μειδιάς· σὲ βεβαίωω ὅτι ἡ εἰδησεις δὲν θὰ μὲ ἐκπλήξῃ διόλου. Ὅπως δήποτε ἐγὼ διευθύνω τὸ γράμμα μου εἰς τὴν παλαιάν σου διαμονήν, καὶ εἶμαι ἥσυχος ὅτι κάπου θὰ σ' εὔρῃ.

Σοῦ εἶχα ὑποσχεθῆ εἰς μίαν τῶν τελευταίων μου ἐπιστολῶν νὰ ἀναγνώσω τὸ περὶ τῶν ὑδάτων τῆς πόλεώς μας βιβλίον τοῦ Κ. Κορδέλλα, καὶ νὰ σοῦ γράψω περὶ αὐτοῦ. Ὑπέθεσα τότε καὶ ὑποθέτω ἀκόμη ἐν τῷ ἐγωισμῶ μου, ὅτι θὰ σ' ἐνδιέφερε νὰ γνωρίζῃς, ἂν ὁ λάρυγξ τῆς φίλης σου εἶνε ὑγρὸς ἢ ξηρὸς, καὶ ἂν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἐξασφαλισθῇ τοῦλάχιστον ἐν τῷ μέλλοντι τὸ *επιούσιον ὕδωρ* εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ σταματήσῃ ἐπὶ τέλους μίαν ἡμέραν καὶ τὸ πολυπλόνητον βῆμά σου. Τὸ ἀνέγνωσα λοιπὸν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἀλλὰ δὲν σοῦ γράφω περὶ αὐτοῦ καὶ προτιμῶ νὰ σοῦ τὸ στείλω ὑπὸ *ταιρίαν*, ὡς λέγει παρ' ἡμῶν ἡ ἐπίσημος τῶν γραφείων γλῶσσα. Δὲν σοῦ γράφω ἐν ἐκτάσει περὶ αὐτοῦ, καὶ ἀρκοῦμαι μόνον νὰ συστήσω εἰς τὴν προσοχὴν σου τὸ πολυτίμὸν του περιεχόμενον, καθότι ἀδύνατον μοῦ εἶνε δυστυχῶς νὰ συνοψίσω ἐντὸς ἐπιστολῆς τὰς πολυεδεῖς καὶ ποικίλας εἰδήσεις περὶ τῆς γεωλογικῆς καὶ ὑδρογραφικῆς καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν, ὅσας ἀληθῆς καὶ εἰλικρινῆς ἐπιστήμων ἐταμίευσεν ἐντὸς αὐτοῦ, διὰ πολλῶν κόπων καὶ μελέτης μακρᾶς. Σοῦ σημειῶ μόνον ἐν παρόδῳ, καὶ τοῦτο διὰ νὰ λάβῃς ἐγκαίρως τὰ μέτρα σου, πρὶν ἢ ἀποκατασταθῇ ὀριστικῶς ἐν Ἀθήναις, ὅτι κατὰ τὸν Κύριον Κορδέλλαν ἀπαιτεῖται δαπάνη *τριῶν* περίπου *εκατομμυρίων* δραχμῶν ἵνα διοχετευθῶσιν εἰς τὰς Ἀθήνας τὰ ἀναγκαῖα εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ὕδατα. Σημειῶσαι δὲ καὶ τοῦτο, ὅπερ δὲν περιλαμβάνεται μὲν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Κ. Κορδέλλα, εἶνε ὅμως οὐχ ἥττον ἀληθές, διότι περιλαμβάνεται εἰς τὰ λογιστικά βιβλία τοῦ δήμου Ἀθηναίων· ὅτι δηλαδὴ ὁ ἀρχοντικὸς οὗτος δῆμος,—ὅστις κατὰ τοῦτο ὀμοιάζει τοὺς ἀρχοντας, ὅτι τὰ χρέη του εἶνε ἐξαπλάσια περίπου τῶν εἰσοδημάτων του—ἔχει ἤδη τριῶν περίπου *εκατομμυρίων* χρέη, καὶ ὅτι ἀπέναντι αὐτῶν πληρώνει κατ' ἔτος εἰς τοὺς δανειστάς του τόκον... Ἐν σχεδὸν τοῖς ἑκατόν. Ὑποθέτετε σὺ, ὅτι εἶνε εὐκόλον εἰς τοιοῦτον ὀφειλέτην νὰ εὔρῃ καὶ νέον δάνειον; Ἐγὼ δυσκολεύομαι νὰ τὸ ἐλπίσω, καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισα ἤδη ἐγκαίρως νὰ ἀνοίξω φρέαρ ἐντὸς τῆς οἰκίας

μου, ἵνα προλάβω τὴν κόρυζαν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν πολὺ φοβοῦμαι ὅτι εἶνε προωρισμένοι ν' ἀποθά-
νωσι μίαν ἡμέραν ἐπιδημικῶς οἱ κάτοικοι τῶν
Ἀθηνῶν.

Αἱ εἰδήσεις αὐταὶ δὲν θὰ σοῦ ᾔνε βεβαίως
πολὺ εὐχάριστοι, καὶ φοβοῦμαι μὴ πειραῶσι
τὴν ἐπισφαλῆ σου υγείαν. Διὰ τοῦτο δέ, καὶ ὡς
εὐάρεστον ἀντίδοτον, σοῦ στέλλω συγχρόνως σή-
μερον, καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ταινίαν, περιεργόν τι
καὶ διασκεδαστικώτατον βιβλίον, ἐπιγραφόμε-
νον: «Ἡ σύγχρονος Ἑλλάς, ἤτοι ἀπάντησις τῷ
γάλλῳ Edmond About, μετάφρασις ἐκ τοῦ χει-
ρογράφου τῆς ἀγγλίδος F. E. M.» Τὸ μικρὸν
αὐτὸ τομίδιον, ὅπερ ὡς βλέπεις, περιέχει μετά-
φρασιν ἀνεκδότου χειρογράφου, θὰ σὲ διασκεδάσῃ
τρομερὰ, διότι ἡξέυρω ἐγὼ πῶς διατίθεται ὁ φύ-
σει εὐθύμως χαρακτήρ σου πρὸς τὰ παράδοξα, ἢ
τὰ παράξενα, ὡς κοινότερον λέγομεν. Σὲ παρα-
καλῶ μόνον νὰ μὴ σταματήσῃς εἰς τὴν ἐπιγρα-
φήν· νὰ μὴ ἐρωτήσῃς, διατί ἄρα γε καὶ πόθεν,
καὶ πῶς καὶ πρὸς τί ἢ ἀπάντησις αὕτη εἰς τὸν
εὐρύτῳ γάλλῳ μετὰ εἰκοσιπέντε ἔλα ἔτη ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεως τῆς δικτικῆς ἐκείνης σατύ-
ρας κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις κατέστησεν ἐν τού-
τοις αὐτὴν πολὺ γνωστοτέραν εἰς τὸν εὐρωπαϊ-
κὸν κόσμον ἢ ὅλοι τῶν φίλων της οἱ ὕμνοι· νὰ
μὴ ἀπορήσῃς, διατί, πρὶν ἢ δημοσιευθῆ τὸ πρω-
τότυπον, δημοσιεύεται ἡ ἑλληνικὴ μετάφρασις·
νὰ μὴ κινήσῃς τέλος τὴν περιέργειάν σου τὰ
τρία ἀρχικὰ στοιχεῖα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἔκρυψεν αἰ-
δημόνως ὁ μεταφραστὴς τὴν συγγραφέα (ἢ συγ-
γραφέα, ἂν προτιμᾷς τὴν μετάφρασιν τοῦ μα-
καρίτου Παπαδοπούλου). Εἰς ὅλας σου αὐτὰς τὰς
ἀπορίας ἡδυνάμην ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω λεπτομερῆ
ἀπάντησιν· δὲν τὸ κάμνω ὅμως, πρῶτον μὲν διότι
νομίζω ὅτι πρέπει τις νὰ σέβηται τὰ ξένα μυ-
στικά, ὅσον διασκεδαστικὴ καὶ ἂν ᾔνε ἢ ἀπο-
κάλυψις των, καὶ δεύτερον διότι ἡ λύσις τῶν
ἀποριῶν σου ἐκείνων οὐδόλως εἶνε ἀναγκαῖα, ὅ-
πως διατεθῆς εὐθύμως. Ἄνοιξε μόνον, σὲ πα-
ρακαλῶ, κατὰ τύχην τὸ βιβλίον καὶ σταμάτησε
τὸ βλέμμα σου ὅπου θέλῃς. Πρόσεξε δὲ ἰδίως εἰς
τὴν ἐξῆς περίοδον, τὴν ὅποιαν σοῦ ἀντιγράφω
κατὰ λέξιν ἀπὸ τὴν ἐνενηκοστὴν ὀγδόην σελίδα·
—σοῦ λέγω κατὰ λέξιν, διὰ νὰ μὴ καταλογί-
σῃς εἰς λογαριασμόν μου τὴν γλαφυρότητα τῆς
μετάφρασεως—«Ἀμέσως», λέγει ἡ φιλέλλη-
ν ἀγγλίς, περιγράφουσα τὴν εἰς Πειραιᾶ ἀπόβασίν
της, «περιστοιχίσθη ἐν τῷ πλῆθῳ παραγγε-
»λυτοῦ καὶ διερμηνέων, οἵτινες, φαίνεται, μαν-
»τεύσαντες ὅτι ἤμην ξένη, μοὶ προσέφερον τὰς
»υλέμβους των καὶ πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον πρὸς ὑ-
»πηρεσίαν μου· οὐ μὴν ἀλλὰ δριμέως κρίνουσα
»περὶ αὐτῶν ἐκ τῆς σκληρᾶς φήμης, καὶ ἔχουσα
»πεῖραν τῶν Ἰταλῶν κλεπτῶν, προσεποιήθη
»ὅτι δὲν ἐνόησα τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν, σφάλμα
»δι' ὃ οὐδέποτε θέλω συγχωρῆσαι ἐμαυτὴν . . .

»Τὰ τῶν λεμβούχων καὶ τὰ τελωνιακὰ μπαξίς
»εἰσὶν ὅλως ἄγνωστα ἐνταῦθα. . . Ἴσως οἱ σφο-
»δροὶ κατήγοροι τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ ἀντι-
»κειμένου τούτου ἐκφράσωσιν ἀμφιβολίας. Ἄλλ'
»ἰδοῦ πῶς ἔχει τὰ πράγματα· οἱ λεμβούχοι δια-
»κηρύττουσιν, ὅτι ἡ ἀπλῆ εὐχαριστία τοῦ ν' ἀ-
»ποβιβάσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν ξένον τινὰ ἤτο ἀρ-
»κοῦσα ἀμοιβὴ διὰ τοὺς κόπους των, ἀφοῦ μά-
»λιστα πληρώνονται τακτικῶς ἐκ τινος ὠρισμέ-
»νου τιμολογίου. Ὅλοι αἱ ὑπηρεσίαι αὐταὶ ἐ-
»φαίνοντο ὅτι μοὶ προσέφεροντο δωρεάν, ἔτι δὲ
»καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπατοῦμεν τὸν πόδα ἐπὶ
»τῆς ξηρᾶς πᾶς διαβάτης ἴστατο καὶ μὲ ἠρώτα
»ἂν εἶχον ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν του. Μετὰ
»τοῦτο δὲ δύο ἀχθοφόροι ἔλαβον τὴν ἀποσκευὴν
»μου, . . . (καὶ) ἠρνήθησαν νὰ λάβωσι τὸ ἀνῆ-
»κον αὐτοῖς, λέγοντες ὅτι οὐδεὶς ποτε Ἀθη-
»ναῖος ζητεῖ νὰ πληρωθῆ, ὅπως πράξῃ τὸ καθῆ-
»κόν του, αὐτοὶ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐπραξάν ἢ τοῦτο,
»ἰδόντες ὅτι ἤμην ξένη. Τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἀπάν-
»τησιν ἔλαβον παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ σιδη-
»ροδρόμου. . . Δὲν ἐδέχθησαν ποσῶς, λέγοντες,
»ὅτι ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ παρέχῃσι πάντοτε
»ἐλευθέραν διὰβάσιν εἰς τοὺς ξένους τοὺς ἐπι-
»σκεπτομένους τὴν πατρίδα των.» Σταματῶ
κατ' ἀνάγκην, διότι μ' ἐμποδίζει ὁ γέλως ν' ἀν-
τιγράψω περισσότερον. Πῶς σοῦ φαίνεται, εἰς σὲ
τὴν Ἑλληνίδα, τὴν ζήσασαν. . . (μὴ φοβῆσαι·
δὲν λέγω πόσα) ἔτη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ θαυμα-
στὴ αὕτη ἀνακάλυψις λεμβούχων καὶ ἀχθοφό-
ρων μὴ δεχομένων πληρωμὴν καὶ σιδηροδρομι-
κῶν ὑπαλλήλων παρεχόντων δωρεάν εἰσιτήρια·
Τί πρέπει ἄρα γε νὰ ὑποθέσῃ ὁ ἀναγινώσκων τὴν
διασκεδαστικὴν αὐτὴν μυθολογίαν; ὅτι εἶνε σκό-
πιμον μαγείρευμα πρὸς ἀποστόμωσιν τῶν κατη-
γόρων τῆς Ἑλλάδος, ἢ μάλλον ὅτι εἶνε μὲν ἀπο-
τέλεσμα ἀστείας τινὸς παιδιᾶς φιλόφρονος, ἀλλ'
ἰδιοτρότου συνοδοιπόρου, ὅστις ἐπλήρωσεν αὐ-
τὸς τὰ μικρὰ ἔξοδα τῆς Ἀγγλίδος, καὶ τῆς εἰ-
πώλησεν ἔπειτα, ὅτι οἱ ἀχθοφόροι, οἱ λεμβού-
χοι καὶ ὁ σιδηροδρόμος δὲν λαμβάνουσιν ἐν Ἑλ-
λάδι πληρωμὴν παρὰ τῶν ξένων; Τὸ κατ' ἐμέ,
ὑποθέτω ἀδιστακτικῶς τὸ δεύτερον, διότι ἄλλως
θὰ εὐρισκόμην εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ
παραδεχθῶ, ὅτι ἡ φιλέλλην συγγραφεύς, μυθολο-
γοῦσα τοιαῦτα πράγματα πρὸς τοὺς ἀναγνώ-
στας της, νομίζει φοβερόν πρᾶγμα καὶ πάσης
μομφῆς ἄξιον τὸ νὰ πληρώνωται οἱ λεμβούχοι,
καὶ οἱ ἀχθοφόροι καὶ οἱ σιδηροδρόμοι καὶ ἐν τῷ
ἀκράτῳ της φιλελληνισμῷ βλέπει· *στὸν οὐρανὸν
γρηγγάρι ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, κατὰ τὸ κοινὸν
λόγιον. Τί τὰ θέλεις ὅμως, ἀγαπητή, ὅ,τιδὴ
ποτε καὶ ἂν ὑποθέσῃ τις, δὲν ἔχει ἄδικον ἢ ἰ-
ταλικὴ ἐκείνη παροιμία: Dagli amici mi guar-
di Iddio, che dai nemici mi guardo io, οὔτε
ἢ ἄλλη ἐκείνη ἰσπανικὴ: Quien te cubre te
descubre.* Εὐτυχῶς τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ ὁποῖον,

δὲν ἀμφιβάλλω, θὰ συντελέσῃ εἰς εὐθυμίαν σου πλειότερον ὄλων σου τῶν ταξιδιῶν, δὲν ἐδημοσιεύθη ἔτι ἀγγλιστί, καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι, εὐτυχέστεροι ἡμῶν καὶ κατὰ τοῦτο, ἀγνοοῦσιν ἔτι τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πανηγυρισμοὺς τῆς συγγραφῆς. Καίρω φοβερὰ δι' αὐτό, καὶ ἀπὸ βάρους καρδίας εὐχομαι εἰς τὸν Θεὸν νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸ ποτῆριον τοῦτο· διότι ἐντρέπομαι τῇ ἀληθείᾳ, συλλογιζομένη πῶς θὰ ξεκαρδισθῶσιν οἱ ἀναγνώσται τῆς κυρίας **F. E. M.** εἰς βάρους τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ παρηγοροῦμαι σκεπτομένη ὅτι θὰ γελάσωσιν ὀλίγον καὶ εἰς βάρους της. Δὲν τοὺς θέλω τοιοῦτους φίλους, ἀδελφὴ! ἄς μοῦ λείπουν! Μᾶς ξεσκεπάζουν ἀντὶ νὰ μᾶς σκεπάζουν, ὡς λέγουσιν οἱ Ἴσπανοὶ· καὶ συμφωνῶ μὲ τοὺς Ἰταλοὺς, οἵτινες ἐπικαλοῦνται κατ' αὐτῶν τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ. Πόσα ἡμεῖς ἰδίως οἱ ταλαίπωροι Ἕλληνες ἐπάθομεν ἕως τώρα ἀπὸ τὸν ἄκρατον καὶ φιλελληνικὸν ἔρωτα πολλῶν φίλων μας! Τί νὰ γείνη! *On n'est trahi que par les siens!* καὶ ὁμοιάσαμεν πολλάκις τὰ ἄκακα ἐκεῖνα πιθηκίδια, ἅτινα πνίγει διὰ τῶν πολλῶν της φιλημάτων εἰς τὰς ἀγκάλας της ἡ φιλόστοργος μήτηρ των! Ἄς μᾶς λείπουν, ἄς μᾶς λείπουν τοιοῦτοι φίλοι. Προτιμώτεροι, μὰ τὸν Θεόν, ἐγχοροὶ ὡς τὸν **About**, παρά φίλοι ὡς τὴν Κυρίαν **F. E. M.**

ΣΟΦΙΑ

Γινῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

201.

Μεγάλως ἀπατάται ὁ νομιζὼν ἑαυτὸν ἐν παντὶ ἐπαρκῆ καὶ οὐδεμίαν ἔχοντα τοῦ κόσμου χρεῖαν· ἀλλ' ἔτι μάλλον ἀπατάται ὁ νομιζὼν ὅλον τὸν κόσμον χρεῖαν ἔχοντα αὐτοῦ.

202.

Ψευδὴς εἶναι ἡ χρηστότης τοῦ καταπλάσσοντος τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον ἑαυτοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων· ὄντως δὲ χρηστὸς εἶναι ὁ κατὰ βάρους αὐτὰ γινώσκων καὶ παρῆρησία ἐξομολογούμενος αὐτὰ.

203.

Ἡ ἀληθὴς χρηστότης ἐπ' οὐδενὶ κομπάζει.

204.

Τὸ αὐστηρὸν ἦθος τῶν γυναικῶν ὠραῖσμα εἶναι καὶ οἶονεὶ ψιμύθιον τοῦ κάλλους αὐτῶν.

205.

Πολλάκις τῶν γυναικῶν ἡ χρηστότης πηγὴν ἔχει τὸν ἔρωτα φήμης ἀγαθῆς καὶ βίου ἀπράγμονος.

206.

Ὁ ὄντως χρηστὸς ἄνθρωπος πάντοτε ἐπιτιμῶς ὑποβάλλει τὰς πράξεις αὐτοῦ ἐνώπιον παντὸς ἀνθρώπου χρηστοῦ.

207.

Ἡ μωρία παρακολουθεῖ τὸν ἄνθρωπον καθ' ὅλα

τοῦ βίου αὐτοῦ τὰ στάδια, ἀν δέ τις φαίνεται φρόνιμος, φαίνεται, διότι αἱ μωραὶ αὐτοῦ πράξεις εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν τύχην αὐτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἰατρός τις ἐκ τῶν ἀναδειχθέντων μετὰ ταῦτα, καὶ τὰ μάλιστα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ εὐδοκίμησάντων, εὐρισκόμενος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου του καί, ὡς εἰκός, ἄσημος ἔτι ὢν, προσεκάλεσέ ποτε φίλον του ποιητὴν εἰς δεῖπνον. Μετὰ τὸν καφέ εἶπεν εἰς τὸν ποιητὴν :

«Φίλιτατε, εἰξεύρω ὅτι ἔχεις τὴν εὐκολίαν νὰ γράφῃς στίχους ἐκ τοῦ προχείρου. Δέν μοι γράφεις ἐν τετραστίχον εἰς τὸ λεύκωμα μου εἰς ἐνθύμιαις ;

— Μετὰ χαρᾶς, εἶπεν ὁ ποιητὴς καὶ ἐξαγαγὼν τὸ μολυβδοκόνδυλον του ἔγραψεν, ἐν ᾧ ὁ ἱατρός, ἀνωθεν αὐτοῦ ἰστάμενος, παρηκολούθει διὰ τοῦ βλέμματός τὰ γραφόμενα.

Μεταξὺ τῶν ἱατρῶν μόνος διαπρέπεις . . .

Ἄφ' οὐ ἔκαμες ἀρχὴν ἀσθενεῖς νὰ βλέπῃς, ἄχρηστα κατήνησαν τὰ Νοσοκομεῖα,

— Κόλαξ, ἀνεφώνησεν ὁ ἱατρός διακόπτων τὸν ποιητὴν, ὅστις ὅμως ἐξηκολούθησε συμπληρώσας τὸ τετραστίχον οὕτω :

κ' ἐδιπλασιάσθησαν τὰ Νεκροταφεῖα! . . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Σοφὸς ἀνὴρ ἔγραψεν ἐν τῇ *Κλειοῖ* τοὺς πικροὺς ἀλλ' ἀληθεῖς τούτους λόγους : « Ἄς τὸ δμολογήσωμεν παρῆρησία· ὁ Ἕλληνας, πράττων τὸ ἀγαθόν, ἔχει μίαν ἀδυναμίαν· θέλει δηλαδὴ νὰ ἀκουσθῇ τὸ ὄνομά του. . . Ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχεν οὕτω. Πρὸ 75 ἐτῶν λ. χ. οἱ ἀείμνηστοὶ Ζωσιμάδαί, οἱ τὸ ἀθάνατον αὐτῶν ὄνομα εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα μετὰ τῆς παλιγενεσίας τῆς Ἑλλάδος συνδυάσαντες, ἐχορήγουν εἴκοσι, τριάκοντα, ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων πρὸς ἐκτύπωσιν συγγραμμάτων· σήμερον ὅμως ὁ ἀληθὴς λόγιος, ὁ μικρὸν ἔχων ἀξιοπρεπείας αἴσθημα καὶ μηδαμῶς καταδεχόμενος νὰ ἐπαιτήσῃ τῶν πλουσίων τὴν συνδρομήν, οὐδὲν ἔχει θάρρος νὰ ἐργασθῇ, ἅ τε ἐκ τῶν προτέρων εἰδὼς ὅτι, οἰονδήποτε καὶ ἀν συντάξῃ σπουδαῖον πόνημα, οὐδὲ τὰ ἀναλώματα τοῦ τύπου θὰ δυνηθῇ νὰ εἰσπράξῃ. Ἐν ἄλλοις χρόνοις, ὁπότε δὲν ὑπῆρχον τὰ εὐλογημένα ἑλληνικὰ παράσημα, οἱ φιλογενεῖς πατριῶται ἐδίδον τοῖς τοῦ ἔθνους λογίοις ἀφθονὰ τὰ μέσα πρὸς ἔκδοσιν καλῶν, εὐμεθόδων καὶ διδασκτικῶν ἔργων· σήμερον τούναντιον οἱ ἑκατομμυριοῦχοι δίδουσι χιλίας δραχμάς, ἀντὶ δὲ εὐνόου ἐπιδειξέως τῆς φιλοπατρίας των, λαμβάνουσιν ἐπισήμους ἀποδειξέας φιλοπατρίας. Ἐάν τις παραβάλλῃ τὴν φιλομουσίαν τῶν ἄλλοτε πλουσίων Ἑλλήνων πρὸς τὴν τῶν νῦν, οὐχὶ ὀλίγους θὰ εἶχε λόγους